

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/126/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623204203
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7623204203.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. G., právne zast. MICHALOVČÍK, advokátska kancelária, s.r.o., Moldavská cesta 10/B, 040 11 Košice, IČO: 55 943 659, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zast. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver zo Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014, je bezúročný a bezpoplatkový.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Hlave 18., § 1 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014, v znení: "Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Hlave 18., § 2 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014, v znení: "Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur, ktorú musíte uhradiť." je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobkyňa má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 10.08.2023 domáhala určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014 uzatvorenej medzi ňou a žalovaným je bezúročný a bezpoplatkov. Vo výrokoch 2 a 3 žaloby zároveň žiadala, aby súd určil neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k predmetnej Zmluve o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere.

2. Uviedla, že dňa 20.06.2014 jej bol žalovaným schválený úver vo výške 900,- Eur, s mesačnou splátkou vo výške 26,68 Eur, splatný v 60. splátkach, s ročnou úrokovou sadzbou 25,38 % a RPMN úveru vo výške 28,90 %, čím medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom došlo k uzatvoreniu Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4406077612. Neoddeliteľnou súčasťou

zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver a revolvingový úver. Celková suma, ktorú mala žalovanému zaplatiť predstavovala sumu 1.600,80 Eur. Zmluva je bezpochyby zmluvou spotrebiteľskou, takže má spĺňať náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa jej názoru zmluva o hotovostnom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Rovnako tak podľa § 11 ods. 1, písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Keďže v zmluve je RPMN uvedená nesprávne a to v neprospech spotrebiteľa, aj preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o hotovostnom úvere neobsahuje správny údaj o výške priemernej RPMN, ktorý je v Zmluve uvedený vo výške 24,68 %. Priemerná hodnota RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2014 bola pri spotrebiteľských úveroch do 1.500,- Eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov na úrovni 49,67 %. K úrokom uviedla, že v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 25,38 %. V tejto súvislosti poukázala na značný nepomer vo vzťahu k priemerným úrokovým mieram z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v júni 2014, a to vo výške 10,66 % p.a. Z uvedeného jasne vyplýva, že takéto dojednanie úrokov, ktoré je viac ako dvojnásobne vyššie, sa prieči dobrým mravom a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je toto neplatné s poukazom na napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. júla 2009, sp.zn. 1MCdo 1/2009.

3. K neprijateľnosti zmluvných podmienok konštatovala, že v Hlave 18., § 1, § 2 Úverových podmienok, sú zo strany žalovaného ako poskytovateľa úveru upravené sankcie (poplatok za upomienku a zmluvná pokuta za omeškanie), účtované v dôsledku omeškania klienta. Zdôraznila, že sankciu - poplatok za upomienku má klient povinnosť uhradiť po jeho vyúčtovaní zo strany poskytovateľa úveru bez ohľadu na výšku úveru, dobu splácania, počet zostávajúcich splátok do splnenia záväzku a pod., naopak, je stanovený pevnou sumou (prvá upomienka 5,- Eur, druhá a ďalšia upomienka 12,- Eur), ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok za upomienku nie je odôvodnený ani nákladmi poskytovateľa úveru. Navyše výdavky a náklady za upomienky sú podľa jej názoru nákladmi spojenými s výkonom podnikateľskej činnosti žalovaného, ktoré by mal žalovaný znášať v rámci výkonu svojho predmetu podnikateľskej činnosti, ktorým je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom. Poplatok za upomienku predstavuje plnenie, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa a konanie poskytovateľa úveru, ktoré spočíva v účtovaní takýchto poplatkov, možno vo vzťahu k spotrebiteľovi hodnotiť ako poškodzujúce. Poukázala napr. na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.05.2014, sp.zn. 9Co/350/2012). Ďalej podľa jej názoru, vychádzajúc zo zásady poctivosti vo všeobecných obchodných podmienkach nemôžu byť upravené dojednania o zmluvnej pokute, resp. iné dojednania o nárokoch majúcich sankčný charakter (zmluvná pokuta podľa Hlavy 18., § 1 Úverových podmienok), keďže takéto dojednania treba považovať za tak dôležité, že by mali byť súčasťou samostatnej zmluvy s poukazom napr. na Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.04.2015, sp.zn. 24Co/422/2014. Dojednanie sankcií - poplatkov za upomienku a zmluvná pokuta za omeškanie, upravené v Hlave 18., § 1 a § 2 Úverových podmienok, je neprípustné. Zmluvné podmienky upravené v Úverových podmienkach o sankciách za omeškanie klienta boli už súdmi určené za neprijateľné - napr. Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 01.12.2021, sp.zn. 7Csp/107/2021. Odvolala sa aj na výklad § 53a Občianskeho zákonníka, tak ako ho vyjadril Krajský súd Banská Bystrica v Rozsudku zo dňa 10.09.2013, sp.zn. 14Co/321/2012.: "Ustanovením § 53a OZ sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia." Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (Rozsudok SD EÚ z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98), a teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z.). Neprijateľná podmienka je

absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vyporiadal aj SD EÚ v Rozsudku z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, keď uviedol, že "Národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS." Podmienky týkajúce sa dojednaní o sankciách za omeškanie upravené v Úverových podmienkach (poplatok za upomienku a zmluvná pokuta za omeškanie), považovala za neprijateľné a tieto v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatné.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.09.2023 uviedol, že so žalobou nesúhlasí, popiera a rozporuje tvrdenia žalobkyne a zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto nie je dôvod sankcionovať ju bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. K absencii náležitosti doby trvania a termínu konečnej splatnosti sa žalobkyňa vo svojej žalobe vôbec nevyjadrila, preto mu nebolo zrejmé, z akého dôvodu túto náležitosť považuje za absentujúcu. K uvedenému názoru konštatoval, že rozhodovacou praxou je tento prekonaný aj v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp.zn. 2Cdo/69/2020. Súčasne bola na Súdny dvor EÚ položená prejudiciálna otázka, o ktorej sa rozhodlo až v konaní C-485/19 zo dňa 22.04.2021 vo veci LH proti Profi Credit Slovakia, ktorým Súdny dvor vo vzťahu k položeným prejudiciálnym otázkam ustálil: "Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením uvedeného rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom, ktorý bol v ňom prijatý." K priemernej RPMN konštatoval, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014 sankcionoval nedodržanie zákonných náležitostí v úverovej zmluve § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nasledovne: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. Priemernú hodnotu RPMN upravoval v čase uzatvorenia úverovej zmluvy § 9 ods. 2 pod písmenom y). Vzhľadom na vyššie uvedenú úpravu je možné konštatovať, že zákon sankcionuje bezúročnosťou a bez poplatkovosťou len:

o neuvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

o nesprávnu ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN v neprospech spotrebiteľa.

Citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch rozlišuje medzi pojmami neobsahuje náležitosti a náležitosti uvedené nesprávne. Priemerná hodnota RPMN v úverovej zmluve uvedená je, pričom zákon nikde neuvádza, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov aj v prípade, ak je výška priemernej RPMN uvedená nesprávne. On však zotrváva na názore, že priemerná hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne vo výške 24,68 %. A to z nasledovných dôvodov:

"Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. je úprava výšky priemernej hodnoty RPMN stanovená nasledovne: y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok." Úverová zmluva č. 4406077612 bola uzatvorená dňa 20.06.2014. On preto pri koncipovaní úverovej zmluvy bol povinný vychádzať z tabuľky pre 1. kalendárny štvrtrok 2014 a to v zmysle vyššie citovaného ustanovenia, pričom vychádzal zo stĺpca 5-10 rokov, kde je uvedená sadzba 24,68 %. Čo sa týka úrokovej sadzby uviedol, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola výška úrokov upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokovej sadzby nie je pevne stanovenou veličinou, ktorá je konštantná pre všetky banky a nebankové subjekty na trhu. Závisí od ponuky jednotlivých bankových a nebankových subjektov úvery s akou výškou úrokovej sadzby spotrebiteľom ponúknu. Úroková sadzba býva ovplyvnená najmä ponukou a dopytom po kapitále, ale aj mnohými ďalšími faktormi, ktorými sú napríklad inflácia, riziká, výška úveru alebo doba

splatnosti úveru. Výška úrokovej sadzby potom odzrkadľuje, nakoľko rizikové je poskytnutie toho-ktorého úveru tomu-ktorému žiadateľovi. A teda, čím je doba splácania úveru dlhšia a bonita klienta nižšia, tým vyššiemu riziku sa vystavuje ten, kto finančné prostriedky poskytuje, že úver mu nebude riadne splatený. Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistík uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Je to aj z dôvodu prísnejších kritérií bánk pri poskytovaní úverov. Úvery v nebankovkách preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nesplácania neposkytli. Táto okolnosť je reálnym faktom na finančnom trhu a z toho dôvodu spoločnosť nemožno za uvedené sankcionovať, nakoľko bolo na slobodnej vôli klienta, či zmluvu s uvedenou výškou úrokovej sadzby uzatvorí alebo nie. Pokiaľ ide o vyhodnocovanie výšky úrokovej sadzby žalobkyňou, ktorý ju považuje v rozpore s dobrými mravmi, dal do pozornosti odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/380/2015 zo dňa 04.07.2018. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalovaný má však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku úrokovej sadzby do 2,5-násobku priemeru bánk. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 01.02.2017 vo veci vedenej pod sp.zn. 10Csp/119/2016, v ktorom súd v odôvodnení konštatuje nasledovné: "Súd v zásade toleruje zvýšenú úrokovú sadzbu u problémových klientov, nepriechodných u bánk, ale len vo výške, ktorá nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd by v konkrétnom prípade akceptoval úrokovú sadzbu do max. 2,5-násobku tohto priemeru. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, mal však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku úrokovej sadzby do 2,5-násobku priemeru bánk. Priemerná úroková sadzba bánk v danom období a pre daný typ úveru bola vo výške 12,41 %. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 25,38 %. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. Čo sa týka určenia neprijateľných zmluvných podmienok poukázal na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka z ktorého jednoznačne vyplýva, že neprijateľné zmluvné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku, ale výlučne konkrétnej neprijateľnej podmienky. Prejavil presvedčenie o tom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalobkyňa. Podstatou právnej úpravy vymedzenej smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je ochrana spotrebiteľa pred ustanoveniami tzv. spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ pred ich uzatvorením nemôže individuálne dohodnúť a tým ovplyvniť, a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (článok 3 ods.1 Smernice). Rovnako i národná právna úprava zakotvila v ustanovení § 53 ods. 1 OZ, v tzv. generálnej klauzule, obdobné znenie: "Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa." Podstatným znakom *conditio sine qua non* neprijateľná podmienka je skutočnosť, že zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a to v takej kvalite, ktorá musí byť značná, nie malá či nepatrná, v neprospech spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa. Predpokladá, že s ohľadom na hospodársku silu je spotrebiteľ v značne nevýhodnom postavení voči dodávateľovi a štát ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovnáva pomer síl. Nemožno si však túto podporu zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. V trhovom prostredí, ktoré je v zmysle ústavy základom nášho štátu, je každý z účastníkov trhu už zo samotnej podstaty konfrontovaný s rôznymi ponukami a lákadlami v podobe reklamy a marketingu. Štát, prostredníctvom súdnej moci, nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sa sám rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. Skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v žiadnom prípade neznamena, že v prípade neplnenia zmluvných povinností zo strany klienta - spotrebiteľa sú automaticky vylúčené akékoľvek sankcie. Sankcie ako upomienky a zmluvné pokuty sú zákonom aprobované, je ohraničená len ich výška v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 v § 3a.

5. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 23.10.2023 k dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti uviedla, že sám žalovaný ako dodávateľ nijako ani len neuviedol, kde by sa táto náležitosť v predmetnej zmluve mala nachádzať, resp. kde je uvedená. Mala za to, že dĺžka trvania úverovej zmluvy ako náležitosť vyplýva aj z čl. 10 ods. 2, písm. c) Smernice a v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách je obsiahnutá v § 9 ods. 2, písm. f). V tomto smere poukázala

na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR. Ďalej uviedla, že rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 nijakým spôsobom nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava požadovala dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, naopak, takáto povinnosť vyplýva z čl. 10 ods. 2, písm. c) Smernice, podľa ktorého zmluva o úvere uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere. Nakoľko dĺžka trvania čohokoľvek, a teda aj úverovej zmluvy, je ako časový úsek ohraničená jeho začiatkom a koncom, je slovenská právna úprava, ktorá stanovuje, že úverová zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín jej konečnej splatnosti, v súlade so Smernicou. Vnútroštátna právna úprava len inak štylisticky vyjadruje požiadavku Smernice, na potrebu uvádzať v zmluve dĺžku trvania zmluvy o úvere. To znamená, že na splnenie požiadavky uvádzať v úverovej zmluve dobu trvania, nepostačuje v zmluve uviesť údaje, z ktorých sa dá doba trvania zmluvy odvodiť, ale doba trvania zmluvy (Uznesenie Krajského súdu Prešov z 20.02.2020, sp. zn. 19Co/76/2019, bod 40. odôvodnenia). K RPMN uviedla, že žalovaný tvrdí, že hodnota priemernej RPMN je uvedená správne, v sadzbe 24,68 %, pričom žalovaný vychádzal zo stĺpca "od 5 - 10 rokov" Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2014 (stav ku dňu 31.03.2014), avšak túto argumentáciu opätovne nijako nezdôvodňuje. Zdôraznila, že pre správne zistenie priemernej RPMN je rozhodujúca zmluvná splatnosť, lebo podľa dĺžky zmluvnej splatnosti (nie podľa doby trvania zmluvy) sú evidované aj údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, z ktorých je potrebné primárne vychádzať. Keďže v Zmluve o hotovostnom úvere nie je konečná splatnosť riadne uvedená, nemožno urobiť ani iný záver, ako ten, že tento údaj bol žalovaným určený v Zmluve o hotovostnom úvere nesprávne. Mala za to, že Zmluva o hotovostnom úvere neobsahuje tiež ani transparentné a jednoznačné uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu Prešov a pre úplnosť i na bod 3. výroku Rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17 z ktorého vyplýva, že Úverová zmluva musí obsahovať nielen matematický vzorec výpočtu RPMN, ale tento vzorec musí byť doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo znamená doplnenie jednotlivých premenných vo vzorci, konkrétnymi číselnými údajmi výpočtu aj s ich pomenovaním, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. K úrokom uviedla, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprímerne vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi, a aj mravným princípom spoločenského poriadku. Žalovaný vo vyjadrení obhajuje úrok za poskytnutý úver 25,38 % p.a., s poukazom na to, že tieto boli riadne dojednané, pričom priemerná úroková sadzba bánk v danom období a pre daný typ úveru bola vo výške 12,41 %, pričom úrok považuje za nie v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného však jednoznačne vyplýva pravý opak, a teda najmä to, že úroková sadzba 25,38 % je jasne nad rámec úrokov, za ktoré sa obvykle poskytujú úvery (banky, aj nebankové subjekty). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). V danom prípade zmluvný úrok má predstavovať tiež 25,38 % p.a., čo oproti priemernej úrokovej sadzbe 10,66 % ročne predstavuje rozdiel, o 14,72 % vyšší, teda žalovaným určené úroky sú viac ako 2-násobne, čo znamená značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy. Pokiaľ žalovaný trvá na úroku vo výške 25,38 % p.a., mala za to, že takáto výška úrokov je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Zotrvávala i na argumentácii smerujúcej k neprijateľným zmluvným podmienkam s poukazom na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 08.12.2023 zotrval na argumentácii ohľadom doby trvania zmluvy. U predpokladov na určenie RPMN uviedol, že jej výška je v zmluve uvedená korektne s predpokladmi na jej výpočet. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená vo výške 1.600,80 Eur

7. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na termín 25.01.2024, pričom pojednávania sa zúčastnil osobne právny zástupca žalobkyne, ktorý jej neúčast' ospravedlnil. Žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčast' písomne ospravedlnili. Súd preto podľa § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobkyne, žalovaného a jeho právneho zástupcu.

8. Po otvorení pojednávania vzhľadom na prednesené predbežné právne posúdenie veci zo strany súdu, súd uznesením sp.zn. 11Csp/126/2023-87 zo dňa 25.01.2024 vyzval žalovaného na doplnenie skutkových tvrdení o vyjadrenie ako si splnil povinnosť vymedzenú v ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z..

9. Žalovaný reagoval na výzvu súdu vyjadrením zo dňa 01.02.2024 s pripojením špecifikácie finančných údajov o žalobkyňi s odvolaním sa na odpoveď z externého registra SOLUS.

10. Na toto vyjadrenie reagovala žalobkyňa vyjadrením zo dňa 13.02.2024 s pripojením dôkazov o iných úveroch existujúcich v čase poskytnutia súdeného úveru.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým so Zmluvou o hotovostnom a revolvingovom úvere zo dňa 20.06.2014, Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2014, Priemernými úrokovými mierami s úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, dokladom o šetrení bonity klienta žalovaným, Zmluvou o hotovostnom a revolvingovom úvere zo dňa 18.06.2013, Zmluvou o hotovostnom a revolvingovom úvere zo dňa 29.11.2014 ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobkyňou ako dlžníkom dňa 20.06.2014 Zmluvu o hotovostnom a revolvingovom úvere č. 4406077612 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 900,- Eur. V zmluvu sú uvedené základné údaje týkajúce sa tohto bezúčelového úveru a to výška mesačnej splátky 26,68 Eur, celková výška nákladov 1.600,80 Eur, úroková sadzba 25,38 % ročne, počet mesačných splátok 60, RPMN 28,9 %, priemerná RPMN 24,68 %. V časti Revolvingový úver - úver z karty bol dohodnutý revolving vo výške 500,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 43,40 % a priemernou RPMN 26,48 %.

13. Z Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných v čase uzavretia Zmluvy o hotovostnom a revolvingovom úvere zo dňa 20.06.2014 bolo zistené, že v Hlave 18., § 1 je uvedená zmluvná podmienka v nasledovnom znení: "Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky." V Hlave 18., § 2 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014 je uvedená zmluvná podmienka v nasledovnom znení: "Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur, ktorú musíte uhradiť."

14. Podľa § 137 C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

16. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý dňom svojej účinnosti v zmysle § 473 CSP zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Pôvodná právna úprava neobsahovala všeobecné ustanovenie pripúšťajúce podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti. V praxi sa však tento typ žaloby zvyčajne pripúšťal, ak žalobca preukázal naliehaný právny záujem na jej určení. Tolerovaná prax za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku bola nahradená novou právnou úpravou platnou od 1. júla 2016 a to Civilným sporovým poriadkom. Tento pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (t.j. určenie existencie, platnosti či neplatnosti zmlúv a iných právnych úkonov považovaných v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka za právne skutočnosti) iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu, najmä predpisu hmotného práva. Záujmom zákonodarcu bolo vylúčenie všetkých nepotrebných a nezmyselných žalôb o určenie neplatnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré iba

konštatujú stav minulý, neriešia stav aktuálny, za takejto situácie nemajú výpovednú hodnotu. Tento typ žalôb v skutočnosti iba vyvolával potrebu ďalšieho sporu, čím sa vlastne míňal účelu určovacej žaloby, ktorá má určiť aktuálny stav.

17. Určovacia žaloba v zmysle § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku má predovšetkým preventívny charakter - jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu právam žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva avšak iba v prípade, že to vyplýva z osobitného predpisu (určovacia žaloba podľa citovaného ustanovenia C.s.p. preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namiesto žaloba o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) C.s.p., resp. žaloba o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) C.s.p.).

18. Na novú právnu úpravu podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti (§ 137 pís. d C.s.p.), ak tak vyplýva z osobitného predpisu, reagoval vo vzťahu k spotrebiteľom ako slabšej strane sporu zákonodarca a novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch č. 297/2017 Z.z. pridal do § 11 ďalší odsek a to odsek 4, ktorý týmto novým ustanovením zaviedol možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenie jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Definícia spotrebiteľského úveru je presne definovaná v § 1 ods. 2 citovaného zákona, pričom v ďalších ustanoveniach citovaného zákona sú uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o hotovostnom a revolvingovom úvere číslo 4406077612 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.06.2014 je bezúročný a bez poplatkov. Možnosť podania tohto typu žaloby mu vyplýva priamo z vyššie uvedeného ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, takže v tomto prípade naliehavosť právneho záujmu nie je potrebné preukazovať, keďže ide o žalobu podľa ustanovenia § 137 C.s.p., písmeno d), kde možnosť jej podania vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné rýh obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred ním ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským

úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Na právny vzťah účastníkov súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože zmluva medzi stranami má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný vystupuje ako podnikateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch") ako *lex specialis* a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4406077612 na základe ktorej boli žalobkyňi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 900,- Eur. Žalobkyňa sa zaviazala vrátiť žalovanému svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 26,68 Eur a v počte 60 vždy k 15. dňu v mesiaci. Celková výška nákladov podľa zmluvy činila 1.600,80 Eur, úroková sadzba bola 25,38 % ročne, RPMN 28,90 %, priemerná RPMN 24,68 %. V časti Revolvingový úver - úver z karty bol dohodnutý revolving vo výške 500,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 43,40 % a priemernou RPMN 26,48 %.

30. Žalobca namietal skutočnosť, že zmluva o úvere č. 4406077612 zo dňa 20.06.2014 nemá všetky zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to konkrétne dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Ďalej namietal výšku dohodnutej úrokovej sadzby úveru ako aj skutočnosť, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri prešetroení bonity žalobkyne.

31. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam, tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch.

32. Zaoberal sa procesom šetrenia bonity spotrebiteľa, ktorý predchádzal poskytnutiu úveru a zistil, že fakt, že žalovaný ako veriteľ nekonal pred poskytnutím úveru žalovanej s odbornou starostlivosťou, riadne neskúmal jej majetkové a sociálne pomery, resp. správne ich nevyhodnotil je zrejmé z ním predložených listín ako aj obsahu zo samotnej úverovej zmluvy. V zmluve s výnimkou uvedenia mesačného príjmu žalobkyne a jej partnera absentujú akékoľvek údaje o finančných a majetkových možnostiach dlžníčky, jej sociálnych a osobných pomeroch, vrátane mesačných finančných výdavkov (splátky úverov, hypoték, lízingov) a iných mesačných výdavkov (telefón, náklady na bývanie). Napriek tomu, že veriteľ je povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, rovnako ďalšie úvery či dlhy dlžníka toto zo strany veriteľa preukázané nebolo. Žalovaný síce v konaní osvedčil, že pri posudzovaní úverovej bonity žalovaného nahliadol do externého registra SOLUS, ale aj z tohto vyplýva, že žalobkyňa mala v preverovanom období minimálne dva ďalšie spotrebiteľské úvery s mesačnými splátkami spolu 78,94 Eur, teda jej ďalšie finančné zaťaženie pri skutočne minimálnom príjme, iba 260,- Eur a úhradách bežných životných potrieb sa súdu javí ako likvidačné.

33. Žalovaný tak podľa názoru súdu s náležitou odbornou starostlivosťou nepreveril schopnosť žalobkyne plniť splátky úveru. Je to zrejmé aj z údajov predložených žalovaným o tom, že náklady žalobkyne na bývanie činili 90,- Eur, pričom následne vychádzal iba zo životného minima členov domácnosti bez akéhokoľvek objektívneho zisťovania skutočných životných potrieb žalobkyne resp. i jej partnera. Údaje poskytnuté žalovaným sa tak súdu javia ako nereálne, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou zamestnanec žalovaného iba nakonfiguroval tak, aby mohol veriteľ úver poskytnúť bez toho, aby zväžil skutočnosť, že pri čistom príjme vo výške 260,- Eur a mesačných splátkach iných úverov vo výške 78,94 Eur, nie je možné aby bez ohrozenia svojich základných životných potrieb mohla žalobkyňa ako dlžníka ešte platiť ďalších 26,68 Eur mesačne. Suma bežných pravidelných nákladov uvedená žalovaným je značne podhodnotená a nezodpovedá ani len minimálnym limitom na bežný životný štandard.

34. Nezisťovanie dlžníckiných pomerov pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou resp. ich nesprávne vyhodnotenie, súd považoval za hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré má za následok, že úver je v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Súd tento údaj posúdil podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého i v prípadných pochybnostiach platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Následne sa zaoberal korektnosťou dohodnutej úrokovej sadzby. V zmluve je dohodnutá výška úrokovej sadzby 25,38 % ročne. Takúto výšku úroku z úveru súd vyhodnotil ako neprimeranú. Podľa štatistických údajov Národnej banky Slovenska zistených na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, v mesiaci jún 2014 bola priemerná úroková sadzba u spotrebiteľských úverov s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov poskytovaných bankami 10,66 %. Je evidentné, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 20.06.2014, ide o podstatné prekročenie tejto priemernej úrokovej sadzby. Je všeobecne známe, že subjekty poskytujúce úvery z vlastných zdrojov, vyžadujú úroky vyššie než úroky požadované bankami v danom čase. Miera tohto prekročenia, v ktorej sú ešte úroky požadované nebankovými subjektmi akceptovateľné, však nesmie prekročiť rámec dobrých mravov. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011, v zmysle ktorého "Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre

neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke "uspokojí" bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni "zhodnotiť" obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek". V tomto kontexte je možné poukázať i na zaužívanú prax všeobecných súdov SR, napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 i Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 6Co/102/2016 zo dňa 25.07.2017, ktoré zhodne konštatovali, že výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné.

36. V súdnej veci úrok dojednaný v zmluve zo dňa 20.06.2014 výrazne prekročil dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby za úvery poskytované bankami v danom čase. S poukazom na vyššie uvedené, preto súd v danej veci úrok dojednaný v predmetnej zmluve považuje za úrok v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom k tomu ustanovenie úverovej zmluvy v časti dohodnutých úrokov za neplatné.

37. Nesprávne uvedenie určitých podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má rovnaké dôsledky, ako keby tieto náležitosti uvedené vôbec neboli, teda rovnako spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

38. Čo sa týka v zmluve uvedenej priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, jej výška činila 24,68 %. V zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z., platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 20.06.2014. Súd vychádzal zo súhrnných informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za štvrťrok predchádzajúci uzatvoreniu zmluvy, t.j. 1. štvrťrok 2014, zverejnených 30.04.2014, kedy výška ročnej percentuálnej miery nákladov u ostatných spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške do 1 500,- Eur predstavovala 49,67 %. Žalovaného výklad, že bolo potrebné vychádzať z údajov uvedeného pri ostatných spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 5 do 10 rokov vo výške do 1.500,- Eur súd považoval za nesprávny, s poukazom na analógiu so štatistickými údajmi Národnej banky Slovenska pri určovaní priemernej úrokovej miery z úverov i súhrnnými informáciami o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR, potrebnými pre určenie RPMN resp. odplaty za úvery. Údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere informáciu o tom, či úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie. Zmyslom uvádzania priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je teda to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním ročnej percentuálnej miery nákladov jeho úveru a priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov v obdobných úveroch vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Ak zmluva obsahuje údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ v dôsledku tohto nesprávneho údajov môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou ročnou percentuálnou mierou nákladov, a teda, že úver, ktorý mu mal byť poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti. V predmetnej zmluve je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená nesprávne, teda aj z uvedeného dôvodu je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z..

39. Na základe vyššie uvedeného s poukazom na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého i v prípadných pochybnostiach platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, súd konštatuje, že úver je nutné považovať z viacerých vyššie uvedených dôvodov za bezúročný a bez poplatkov.

40. Čo sa týka ďalších namietaných náležitostí úverovej zmluvy žalobkyňa obdržala od žalovaného úver vo výške 900,- Eur a celková čiastka, ktorú mala zaplatiť je v zmluve uvedená vo výške 1.600,80 Eur. Výška mesačnej splátky podľa zmluvy je 26,68 Eur a pri celkovom počte splátok 60 uvedených v zmluve, celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť je tak uvedená korektne. Rovnako údaj o výške RPMN verifikovaný prepočtom RPMN kalkulačkou elektronického registra činil 28,88 %, pričom v zmluve je uvedená jej hodnota 28,9 %, jedná sa však o odchýlku minimálnu a v tomto kontexte tolerovateľnú. Len skutočnosť, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nespôsobuje, rovnako ako neuvedenie konkrétnej doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože tieto sú z obsahu zmluvy jednoduchým spôsobom vyvoditeľné.

41. Žalobkyňa sa okrem určenia, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový ďalšími výrokmi rozsudku domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Hlave 18, § 1 a § 2 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v predmetnej úverovej zmluve.

42. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

43. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) a v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

44. V tejto časti ide o rovnako o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi, ktorou sa spotrebiteľ domáha proti porušiteľovi súdnej ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami. V prípade takejto žaloby sa nejedná o určovací žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP, preto nie je potrebné zo strany spotrebiteľa tvrdiť a ani preukazovať naliehavý právny záujem (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp.zn. 6Cdo/27/2018). Z uvedeného dôvodu súd teda nemusel vyhodnocovať, či tieto nároky žalobkyne sú prípustné a či teda žalobkyňa má naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby.

45. Pri posudzovaní, či predmetné zmluvné podmienky sú v súlade so zákonnou úpravou, sa súd v celom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou žalobkyne. Súd vychádzal z predpokladu, že ide o zmluvné podmienky, ktoré napriek požiadavke dobrej viery spôsobujú materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa v zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Predmetné zmluvné podmienky sú tak dôležité, že majú byť súčasťou samotnej úverovej zmluvy. Uvedené sankcie - poplatky za upomienku a zmluvná pokuta sú stanovené pevnou sumou, avšak tieto nie sú nijak racionálne odôvodnené. Vzhľadom na výšku poskytnutého úveru ich súd hodnotí ako neprijateľné. Zo strany žalovaného nebolo navyše ani preukázané, aby predmetné sankcie boli individuálne dojednané. Pokiaľ aj žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s predmetnými úverovými podmienkami, nebolo preukázané, aby mohla ovplyvniť obsah, resp. výšku týchto sankcií, alebo ich odmietnuť. V súvislosti s týmto postupom žalovaného súdu uvádza, že podstata spotrebiteľskej ochrany spočíva v tom, že dodávateľ spotrebiteľovi nemôže neprijateľné podmienky ani len predkladať. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzročený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne. Navyše takéto zmluvné podmienky upravené v úverových podmienkach o sankciách za omeškanie klienta boli už súdmi SR určené za neprijateľné, a neprípustné podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a neprijateľnosť týchto podmienok vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013 sp.zn. I. ÚS 3512/11.

46. Na základe vyššie uvedeného súdu vyhovel žalobe i čo sa týka navrhovaného výroku rozsudku II. aj III. v celom rozsahu.

XX. V závere súd poukazuje na fakt, že o neprijateľnosti žalovaných zmluvných podmienok už bolo všeobecne súdmi Slovenskej republiky opakovane rozhodnuté, napr. i v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 7Csp/ 107/2021. Súd nemal dôvod odchyliť sa od právneho názoru prezentovaného v uvedených rozhodnutiach, pretože po vykonanom dokazovaní dospel za rovnakého skutkového stavu k rovnakým skutkovým zisteniam, čím bol splnený predpoklad na to, aby konajúci všeobecný súd naplnil účel dodržania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia (a contrario uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 99/2018 zo dňa 9.2.2018). Vychádzal zo skutočnosti, že k imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienok, tak ako tomuto bolo i v prípade prejednávanych neprijateľných zmluvných podmienok, dala rovnaká odpoveď (napr. nález Ústavného súdu SR I. ÚS 87/93 zo dňa 23.9.1993). Postup, ktorý rovnaké alebo analogické skutkové situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť je nutné považovať za diskriminačný a ústavne neudržateľný (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04) a bol by v rozpore s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

48. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, vzhľadom k tomu, že jej žalobe bola vyhovieť v plnom rozsahu, takže jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania od žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeru rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.